

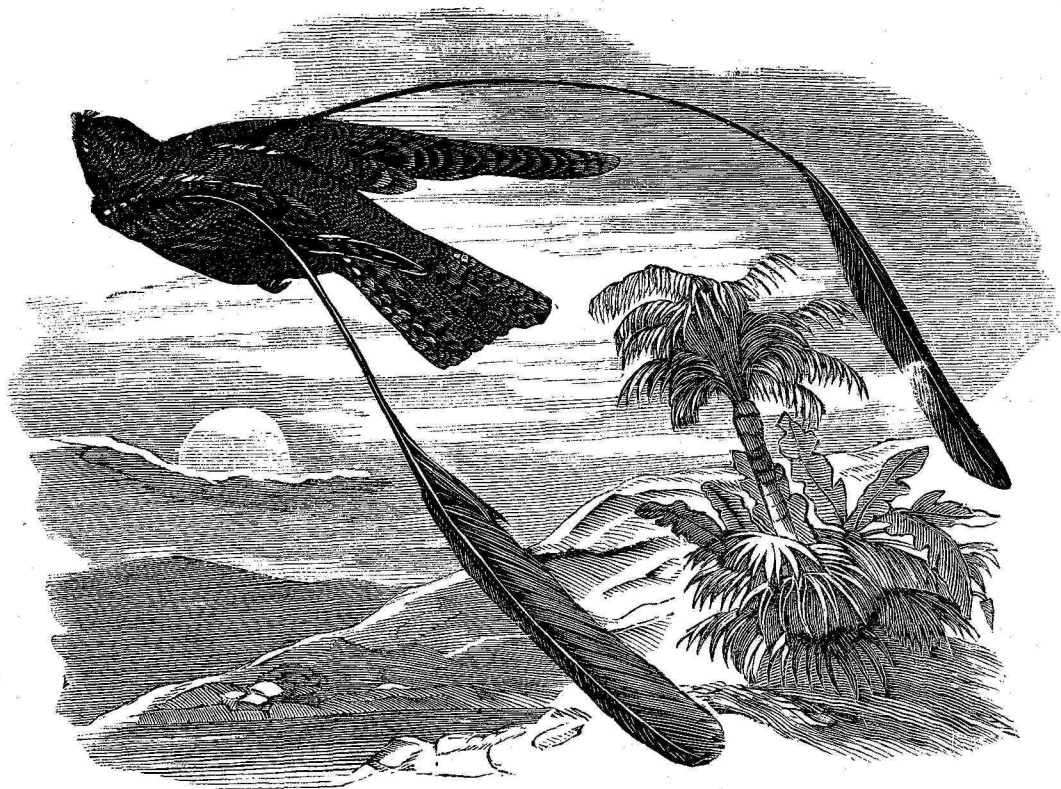
‘Οσάκις ἔλθῃ ὁ Σόκος εἰς χεῖρας μέ τινα τῶν ἐν-
τοπίων ἀποκόπτει δι’ ἐνὸς καὶ μόνου δαγκάματος τοὺς
δακτύλους τῶν χειρῶν ἢ τῶν ποδῶν τοῦ ἀντιπάλου
του καὶ οὕτω διαφεύγει τὴν αἰχμαλωσίαν.

‘Όταν προσβάλλεται ἀπὸ λεοπάρδαλιν ἢ τίγριν συ-
χνάκις καταβάλλει τὰ θηρία ταῦτα ἀποκόπτων τοὺς
πόδας των· ἀλλ’ εἰς τὴν μετὰ λόντος πάλιν πάντοτε
νικάται καὶ γίνεται θορὰ αὐτοῦ.

‘Όταν πληγωθῇ, ἐὰν δύναται νὰ κινήται, ἀνέρχεται
ἀμέσως εἰς ἐν δένδρον καὶ ἐκεῖ ἐξακολουθεῖ γογγύζων
ἐκ τῶν πόνων, ἕως οὗ ἀποθάνῃ. Διηγοῦνται, ὅτι εἰ-

του κυττάζων μὲ πολλὴν χάριν εἰς τὸ πρόσωπόν του.
‘Εὰν ἤθελε νὰ περιπατήσῃ τριγύρω, ὕψωνε τὴν δε-
ξιάν του πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ. ‘Εὰν τοῦ ἤρνεϊ-
το τὴν αἵτησίν του, ἀκούμβα τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῶν
ποδῶν του καὶ ἔκλαιε καὶ ἐθρῆναι μεγαλοφώνως καὶ λυ-
πηρῶς, ἀπαράλλακτα ὅπως κάμνουν τὰ χαϊδευμένα παι-
διά, ὅταν θυμώσων! ‘Αλλ’ ὅμως ἐφέρετο φιλικῶς πρὸς
πάντας καὶ ἀφοῦ ἐμυρίζετο τὰ φορέματά τινος, τῷ
ἔδιδε τὴν χεῖρά του εἰς σημεῖον φιλίας!

‘Όταν ἐδένετο ὑπὸ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἀνε-
γνώριζεν ὡς φίλον τοῦ κυρίου του, ἔλυε τὸ σχοινίον

Λεόνα ἡ Αἰγοθηλαστική.

δὸν ποτε ἐν τῶν ζώων τούτων νὰ ἐξαγάγῃ λόγχην ἐκ
τῆς πλευρᾶς του, καὶ νὰ ἰαθῇ, πληρώσαν τὴν πλη-
γὴν μὲ ἱαματικὰ βότανα.

‘Η εἰς τὴν προηγουμένην σελίδα εἰκὼν παριστᾷ νεα-
ρόν τινα Σόκον, τὸν ὁποῖον εἶχε συλλάβει καὶ ἐξημε-
ρώσει ὁ Δόκτωρ Αἰθιοπῶν.

Οὗτος ἦτο περὶ τοὺς 18 δακτύλους ὕψλός, ὅταν ἐ-
κάθητο, καὶ εἶχεν ὥραϊα μαῦρα μακρὰ μαλλία καθ’ ὅλον
τὸ σῶμα, τὰ ὅποια ἡ μήτηρ του διετήρει εἰς καλὴν κα-
τάστασιν κτενίζουσα διὰ τῶν δακτύλων της· ἡγάπα
δὲ ὑπερβολικὰ τὸν Δρ. Αἰθιοπῶν καὶ τὸν ἐθεώρει ὡς
προστάτην του.

Συνήθως ἐκάθητο ἐπὶ σκαμνίου παρὰ τοὺς πόδας

ἡσυχῶς μὲ τὰς χεῖράς του, ὅταν δὲ προσεπάθει τις
νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, ἐφώναζε καὶ ἔκλαιε καὶ ἡγωνίζετο
νὰ τὸν κυπήσῃ μὲ τὰς χεῖράς του.

‘Εσώναζε χόρτα καὶ φύλλα δένδρου καὶ ἔκαμνε κλί-
νην μαλακὴν, τὴν δὲ νύκτα ἐσκαπάζετο μὲ μίαν ψά-
θαν. ‘Ετρωγε δὲ σχεδὸν τὰ πάντα, ἦτο δ’ ἀστείον νὰ
βλέπῃ τις αὐτὸν σπογγίζοντα τὸ στόμα του μετὰ τὸ
φαγῆτόν μὲ ἐν φύλλον ἀντὶ ρινομάκτρου!

ΛΕΟΝΑ Η ΑΙΓΟΘΗΛΑΣΤΙΚΗ.

Τὸ ὥραϊον καὶ χαριέν τοῦτο πτηνόν, τὸ ὁποῖον ζῇ

εἰς τὰ δυτικά μέρη τῆς Ἀφρικῆς, ἔλαβε δὲ τὴν ὀνομασίαν του ἔκ τινος ἐσφαλμένης ἰδέας, τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, ὅτι δηλ. τὴν νύκτα ἐπῆγαιναν εἰς τὰ κοπάδια τῶν αἰγῶν καὶ ἐθῆλαξε τὰς αἰγας!

Τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ πτηνοῦ τούτου εἶναι δύο πτερὰ, τὰ ὁποῖα ἐκφύονται ἀπὸ τὸ ἄνω μέ-

ὑπάρχει διαπεπαρμένον εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος καὶ τῶν πτερύγων καὶ χρῶμα λευκὸν, ἡ ἀρμόζουσα δὲ συναρμοлогіα τῶν διαφόρων τούτων χρωμάτων ἀποτελεῖ τὴν ὄψιν τοῦ πτηνοῦ ὠραιότητην.

Ὁ ἐν Λίτσαφελδ Μητροπολιτικὸς ναός.

ρος τῶν πτερύγων πρὸς τὴν ῥίζαν καὶ ἐκτείνονται πολλὰ μακρότερα τῆς οὐρᾶς. Τὰ πτερὰ ταῦτα φέρει μόνον ὁ ἄρρην, ὁ δὲ σκοπὸς καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰσέτι δὲν ἐξηκριβώθησαν.

Τὸ χρῶμα τῶν πτερῶν εἶναι πολὺ ὠραῖον. Ἡ θάσις εἶναι κεραμιδιωτὴ, φέρει δὲ στίγματα ἐρυθρὰ καὶ μαῦρα. Πᾶν μέγα πτερόν ἔχει ἐννέα βαθεὰ ἐρυθρὰ στίγματα καὶ γραμμὰς διεσπαρμένας καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ τὰς πτέρυγας· μετὰ τῶν χρωμάτων τούτων

Ὁ Μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Λίτσαφελδ.

Ὁ ναὸς οὗτος εἶναι δεῖγμα ἀξιόλογον τῆς ἀρχαίας Ἀγγλικανικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, ἔχει δὲ μῆκος μὲν 410 ποδῶν καὶ πλάτος 153 καὶ τρία κωδωνοστάσια, τὸ μεσαῖον ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι 280 ποδῶν ὕψηλόν. Ὅπως ὅλοι οἱ ἀρχαῖοι ναοὶ τῆς Ἀγγλίας δὲν εἶναι κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀρχιτεκτονικὴν, ἐκτίσθη δὲ μόνον πρὸς ἐπίδειξιν